

A halálesetet álom jelzi

1961. december végén halt meg. Különös álma volt, amit reggel el is mondott rögtön a házbelieknek. Álma szereplője Galambos Sándor, aki előtte egy héttel halt meg. Ez az öregasszony már évek óta gyengélkedett, és tél idején többször már közel állt a meghaláshoz, de mindig legyűrte a betegséget és a halált is. Az idén viszonylagosan erősnek érezte magát, a kora ellenére is. Most semmilyen panasza az egészségre nem volt. A meghalást nem emlegette mások előtt soha. Az említett reggelen pedig így szólt: „Halljátok az álmom: azt álmodtam, hogy meg akartam halni. Már haldokoltam is, de hozzám jött Galambos Sándor, és ezt mondta: Vera nene, várjon még, ne siessen, ráér! Még én sem jutottam be, még csak az ajtó előtt várok. Majd ha bejutok, elhozom a kend halála óráját is.” Egészsége érzetében jót nevetett a különös álmon, és vele mind a ház népe. Estére azonban Nagy Veron halva feküdt. Galambos reáhozta az óráját.